

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **V. P. T.**, zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 21, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2023, č. j. OAM-464/ZA-ZA11-P09-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 11. 2023, č. j. 21 Az 28/2023-19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 6. 2023, č. j. OAM-464/ZA-ZA11-P09-2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“) neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Žalobkyně se proti napadenému rozhodnutí bránila žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji v záhlaví označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl jako nedůvodnou.

[3] Městský soud předně zdůraznil, že rozhodování o mezinárodní ochraně je založeno na individuálním posouzení konkrétních případů. Z uvedeného důvodu k udělení mezinárodní ochrany v žádné z jejích forem nepostačuje tvrzení žalobkyně, že udělení mezinárodní ochrany požaduje z důvodu neblahé situace v zemi původu s možným pronásledováním osob projevujících své politické názory kritické vůči režimu. Městský soud totiž poukázal na to, že žalobkyně o mezinárodní ochranu žádala z ryze ekonomických důvodů, v zemi původu vystudovala vysokou školu a nedostatky v dodržování lidských práv prvně zmínila až v žalobě. Konkrétní azylový příběh žalobkyně tedy o důvodných obavách z pronásledování či o skutečném nebezpečí vážné újmy nesvědčí. Žalobkyně totiž není osobou, která by byť potenciálně mohla být obětí státních represí a její záměr žít v České republice s otcem, který zde žije, také důvod pro udělení mezinárodní ochrany nezakládá. Městský soud také upozornil na to, že žalobkyni nehrozí pronásledování či vážná újma ani z důvodu neúspěšně podané žádosti o mezinárodní ochranu či případného překročení doby,

na kterou jí bylo vycestování do zahraničí povoleno, což lze dovodit z podkladů, které žalovaný obstaral o zemi původu. Nakonec městský soud doplnil, že žalobkyně přicestovala do České republiky dne 19. 3. 2023, její cestovní pas je platný do 4. 11. 2027 a dosud není osobou dlouhodobě pobývajícím v zahraničí.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) nyní brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností, aniž by uvedla, jaký konkrétní kasační důvod uplatňuje. Výslovně uvádí, že *„pokládá napadené rozhodnutí za nezákonné, v důsledku čehož navrhuje jeho zrušení a vrácení věci zpět k novému projednání a rozhodnutí.“*

[5] Tvrzenou nezákonnost napadeného rozhodnutí stěžovatelka spatřuje v tom, že podkladem pro jeho vydání byl důkaz z dílny samotného správního orgánu, tedy Informace OAMP (ze dne 12. 7. 2022 – poznámka soudu), zpracovaný samotným žalovaným. Pokud tomu tak je, pak správní orgán vychází pouze ze svých vlastních úvah a názorů, nikoliv z objektivních a nezávislých podkladů, což svědčí o neobjektivitě posouzení stěžovatelčiny situace. Stěžovatelka dále v kasační stížnosti namítá, že správní orgán nedostatečně zvážil možnosti udělení doplňkové ochrany, a to z důvodu obecně špatné úrovně dodržování lidských práv v zemi původu. Totalitní uspořádání vlády dopadá podle stěžovatelky na všechny aspekty života na Kubě, a ona tak nemá v zemi původu žádnou budoucnost a nemůže zde uplatňovat základní práva, včetně práv politických.

[6] Kasační stížnost není přípustná.

[7] Kasační stížnost je podle § 102 s. ř. s. opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví. Z toho plyne, že aby vůbec byla kasační stížnost způsobilá k meritornímu projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského (resp. v souzené věci městského) soudu, proti němuž byla podána, a nikoli nějaký jiný akt (byť třeba i věcně souvisící nebo předcházející napadené rozhodnutí správního orgánu, zde žalovaného).

[8] Nejvyšší správní soud v této souvislosti dodává, že v řízení o kasační stížnosti je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. povinné zastoupení advokátem. Je tomu tak především proto, aby kasační stížnost byla sepsána právním profesionálem a aby argumentačně nejen byla na úrovni, ale především proto, aby v řízení o kasační stížnosti byla zajištěna prostřednictvím advokáta kvalifikovaná polemika s argumentací krajského (městského) soudu obsaženou v jeho rozhodnutí, jež má být v řízení o kasační stížnosti předmětem přezkumu.

[9] V nynějším případě, ačkoliv podmínka řízení spočívající v povinném zastoupení advokátem byla splněna, v kasační stížnosti nebyla poskytnuta jakákoliv, byť jen stručná, polemika se závěry, které městský soud v napadeném rozsudku poskytl k žalobou uplatněným bodům (viz výše odst. [2]).

[10] Stěžovatelka (prostřednictvím svého právního zástupce) v kasační stížnosti napadá pouze zákonnost napadeného rozhodnutí, a to jednak proto, že se opírá o podklad o zemi původu zpracovaný samotným žalovaným a dále proto, že žalovaný nezohlednil úroveň dodržování lidských práv v zemi stěžovatelčina původu při úvahách o možném udělení doplňkové ochrany.

pokračování

[11] Tyto námitky se však nevztahují k napadenému rozsudku a v něm obsaženým závěrům městského soudu. Naopak je nepochybné, že stěžovatelčino podání, byť označené jako kasační stížnost, ve své podstatě neobsahuje žádné skutečné kasační důvody, kterými by reagovala na napadený rozsudek. Stěžovatelka ostatně v kasační stížnosti ani výslovně neuvádí žádný konkrétní kasační důvod, pod který by bylo možno výše uvedené námitky podřadit. Z její kasační stížnosti vyplývá, že míří výlučně proti postupu a rozhodovacím důvodům žalovaného. Taková kasační stížnost je však nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 5. 2020, č. j. 9 Azs 101/2020-17). Zbývá dodat, že námitky, které v kasační stížnosti stěžovatelka uvádí, kromě toho, že míří proti napadenému rozhodnutí žalovaného, jsou nadto uplatněny v řízení o kasační stížnosti poprvé. V žalobě se o nyní vytčených pochybeních žalovaného stěžovatelka vůbec nezmiňovala.

[12] S ohledem na vše výše uvedené skutečnosti proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta nebo řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2024

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu